

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 21. studenog 2010.

[\(Video\)](#)

S prijestolja svoga križa Isus prigrljuje svakog čovjeka

Draga braćo i sestre!

U vatikanskoj bazilici upravo je završila liturgija Gospodina Našega Isusa Kralja svega stvorenog, na kojoj su koncelebrirala 24 nova kardinala, koji su ustoličeni na jučerašnjem konzistoriju. Svetkovinu Krista kralja ustanovio je papa Pio XI. 1925. godine i, kasnije, poslije Drugog vatikanskog koncila, određeno je da je se smjesti na kraj liturgijske godine. Lukino Evanđelje predstavlja, kao na nekoj velikoj slici, Isusovo kraljevsko dostojanstvo u trenutku raspeća. Vođe naroda i vojnici ismjevivahu "Prvorođenca svakog stvorenja" (Kol 1, 15) i staviše ga na kušnju da vide ima li moć spasiti samoga sebe od smrti (usp. Lk 23, 35-37). Ipak, upravo "na drvu križa dolazi do izražaja uzvišenost Boga, koji je Ljubav. Ondje ga se može 'upoznati'. [...] Isus nam daje 'život' jer nam daje Boga. On nam ga može dati jer je on sam jedno s Bogom" (Benedikt XVI., Isus iz Nazareta, Milano 2007., 399.404). Naime, dok je bio raspet između dvojice razbojnika, jedan od njih, svjestan vlastitih grijeha, otvara svoje srce istini, dolazi do vjere i moli "kralja židovskog": "Isuse, sjeti me se kada dođeš u kraljevstvo svoje" (Lk 23, 42). Od onoga koji je "prije svega i sve stoji u njemu" (Kol 1, 17) takozvani "dobri razbojnik" odmah prima oproštenje i radost ulaska u Kraljevstvo nebesko. "Zaista ti kažem: danas ćeš biti sa mnom u raj!" (Lk 23, 43). Tim riječima, s prijestolja svoga križa, Isus prigrljuje svakog čovjeka s beskrajnim milosrđem. Sveti Ambrozije komentira da je to "lijepi primjer obraćenja kojem treba težiti: ubrzo je razbojniku udijeljeno oproštenje i milost svojim obiljem nadilazi ono što traži; Gospodin naime – kaže Ambrozije – uvijek daje više od onoga što se traži [...] Život je biti s Kristom, jer tamo gdje je Krist tamo je Kraljevstvo" (Expositio Ev. sec. Lucam X, 121: CCL 14, 379).

Dragi prijatelji, put ljubavi, kojeg nam Gospodin otkriva i kojim nas poziva kročiti, možemo razmatrati također u kršćanskoj umjetnosti. Naime, u stara vremena, " u uređivanju svetih kršćanskih zdanja [...] običavalo se na istočnoj strani prikazivati Gospodina koji se vraća kao kralj – simbol nade, a na zapadnoj Posljednji sud kao simbol odgovornosti za naš život" (Enc. Spe salvi, 41): pokazatelj je to nade u beskrajnu Božju ljubav i zauzimanja da se vlastiti život uredi prema Božjoj ljubavi. Kada promatramo Isusove slike Isusa nadahnute na Novom zavjetu – kao što nas uči drevni koncil – to nam pomaže "shvatiti [...] uzvišenost poniženja Božje riječi i [...] spomenuti se njegova života u tijelu, u mucu i u spasonosnoj smrti, kao i otkupljenja koje je to donijelo svijetu" (Koncil u Trullu [691. ili 692. godine], kan. 82). "Dà, trebamo ga, upravo zato da [...] postanemo kadri prepoznati u probodenom srcu Raspetoga Božje otajstvo" (J. Ratzinger, Teologia della liturgia. La fondazione sacramentale dell'esistenza cristiana, LEV 2010., 69).

Djevici Mariji, na današnji liturgijski spomendan njezina Prikazanja u hramu, povjeravamo nove kardinale Kardinalskog zbora i naše zemaljsko putovanje prema vječnosti.

Nakon Angelusa

Na današnji spomen Prikazanja u hramu Blažene Djevice Marije Crkva se s posebnom ljubavlju spominje klauzurnih redovnica i redovnika: to je "Giornata pro Orantibus" koja ponavlja također poziv pružiti konkretnu pomoć tim zajednicama. Njima od srca podjeljujem svoj blagoslov.

Danas se slavi također "Dana žrtava na cesti". Dok jamčim svoj spomen u molitvi, potičem da se nastavi rad na sprječavanju, koji daje dobre rezultate, sjećajući se uvijek da je mudrost i poštivanje pravila prvi oblik zaštite sebe i drugih.